

CCOO alerta que hi ha més persones aturades i menys ocupació que fa un any

La caiguda de la població activa i la contractació temporal són la causa de la reducció de l'atur respecte al trimestre anterior

La Secretaria de Socioeconomia de CCOO de Catalunya ha analitzat les dades de l'Enquesta de població activa (EPA) del segon trimestre del 2013, que mostren una reducció de l'atur en un 3,3% respecte al trimestre anterior a Catalunya. Per al sindicat, això es deu a l'estacionalitat, com demostra la tendència de la contractació temporal i del sector de serveis, i a la caiguda

de la població activa, ajudada per l'emigració de persones que es busquen un futur millor a l'estranger.

L'enquesta parla de 29.300 aturats i aturades menys a Catalunya, deixant un total de 873.000 persones sense feina, cosa que representa una taxa d'atur del 23,6%, força elevada. A Espanya, la xifra d'aturats es queda en 5.977.500, amb una taxa d'atur del 26,3%. Amb tot, CCOO alerta que —en termes interanuals— l'ocupació ha caigut, de manera accentuada, en 133.300 persones. Per a CCOO, és inacceptable l'eufòria del Govern central, que reconeix que ha baixat

l'atur perquè no s'observa canvi de tendència del mercat de treball. A més, amb la seva reforma laboral ha continuat la destrucció d'ocupació. D'altra banda, no sembla adequada la proposta de la CEOE d'un contracte únic que permeti a l'empresa la seva rescissió unilateral, sense prestació i amb una indemnització miserable. Finalment, cal exigir al Govern català que doti de recursos les mesures per a la inserció laboral dels joves i que no desatengui les necessitats de persones sense ingressos, adequant la renda garantida de ciutadania (RGC) i la renda mínima d'inserció (RMI). ■

Neix la Xarxa d'Acció Solidària

Avui divendres, 26 de juliol, s'ha presentat en roda de premsa la xarxa de solidaritat que impulsem des d'un ampli ventall d'organitzacions socials de Catalunya: Fundació Catalana de l'Esplai (FCE), Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC), Federació d'Associacions de Pares de Catalunya (FAPAC), Fundació Trinijove, Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), Comissions Obreres de Catalunya (CCOO),

Unió General de Treballadors de Catalunya (UGT), Associació Catalana per la Pau (ACP), Ajuda Mútua i Emocional a persones Aturades, Federació d'Entitats Bolivianes a Catalunya (FEDEBOL), Associació de Treballadors Pakistanesos a Catalunya.

L'objectiu de la xarxa és sumar esforços entre entitats socials que ja estan intervenint en un grau o un altre, des del món laboral, escolar, veïnal, de la infància i la salut física i men-

tal per millorar les condicions de vida de les persones, de manera coordinada i complementària. No es tracta de la substitució dels serveis públics ni de la responsabilitat pública de l'atenció a les persones, com tampoc la del treball desenvolupat per altres organitzacions d'ajuda als més necessitats o d'ajut mutu. ■

editorial

Contra la corrupció, més democràcia

L'ombra de la corrupció que planeja sobre la política i les institucions amenaça els pilars fonamentals del sistema democràtic.

Les diverses formes de finançament irregular, el tracte de favor a algunes empreses a canvi d'adjudicacions, cosa que vulnera la concurrència pública, i l'opacitat i la falta d'independència de bona part de les institucions estan creant en la majoria de la població desconfiança i desconfiança envers el sistema democràtic i les seves institucions, i més quan es constata que aquestes institucions no estan servant per defensar els drets de la ciutadania enfront dels interessos del poder econòmic i financer.

Però cal recordar que tot això és una expressió més dels anys de la bombolla immobiliària, del creixement a base d'especulació i d'inversions absurdes o sobredimensionades que ara estem patint.

Combatre la corrupció només es pot fer amb més democràcia. I més democràcia vol dir apartar els corruptes de les institucions; impulsar una nova llei de transparència que prevegi sistemes de fiscalització transparent, objectiva i rigorosa dels comptes públics; una llei electoral que inclogui el foment de la participació de la ciutadania més enllà de les eleccions, i una llei de participació institucional que determini els drets i els deures de partits, institucions i organitzacions socials. Exigim-ho! Ens juguem el futur de la nostra democràcia. ■

Bon estiu!

L'acord sobre l'ERO temporal a Seat ha permès reduir el volum de persones afectades

L'acord assolit entre sindicats i empresa preveu una reducció del volum total d'afectats diàriament per l'ERO, que s'aplicarà de manera rotatòria. Queden exclosos de l'expedient els treballadors a partir de 55 anys, els que fa menys d'un any que treballen a l'empresa i els que no han generat dret a percebre la prestació d'atur o l'han esgotada.

Quant al pla social, s'estableix que els treballadors afectats consumeixin primer els dies de jornada industrial que tenen, abans de consumir la prestació d'atur. L'acord garanteix les pagues extraordinàries i les vacances, i no paralitzarà els plans de carrera previstos. CCOO valora positivament l'acord, ja que ha permès reduir el volum de persones afectades per l'expedient, millorar substancialment el pla social i garantir el manteniment de la plantilla actual durant el període d'aplicació de l'ERO. Es compleixen, així, els objectius que els sindicats s'havien marcat en la negociació. ■

La Inspecció de Treball aixeca una acta d'infracció contra Dominion per cessió il·legal de treballadors

La Inspecció de Treball de la província de Girona dona la raó a la denúncia presentada pel Comitè d'Empresa de Dominion amb el suport de CCOO i aixeca una acta d'infracció contra les empreses Dominion instal·lacions y montajes i Zaragoza Catalunya de telecomunicacions, ja que considera provat que han incorregut en una situació de cessió il·legal de treballadors. A més, la Inspecció planteja una proposta de sanció que haurà de ser aprovada per la delegació del Departament d'Empresa i Ocupació a Girona.

En el darrer any, Dominion ha rebut diferents sancions per vulneració del dret de vaga dels treballadors i pels accidents laborals causats per l'incompliment de la normativa laboral en matèria de seguretat laboral.

Per això, CCOO exigeix a l'empresa principal, Telefónica, un canvi en la seva política de subcontractació, que està comportant una precarització de les condicions laborals dels treballadors del sector, i que prengui les mesures oportunes perquè les empreses contractistes i subcontractistes compleixin la normativa laboral. ■

CCOO denuncia la pèrdua de més de 10.000 llocs de treball a les administracions locals catalanes

Segons dades oficials, entre el gener del 2012 i el gener del 2013 les administracions locals catalanes han perdut 10.133 llocs de treball, el que significa un 10,46% de pèrdua sobre el total d'empleades i empleats públics locals a Catalunya.

La província més afectada és la de Barcelona, que perd 8.001 llocs de treball; a Lleida, la pèrdua és de 630; a Tarragona, 1.019; i a Girona, 483 llocs de treball. El col·lectiu més afectat és el de les dones, amb 6.083 llocs de treball perduts, el 60% del total. Això ens indica que els serveis més afectats són els d'atenció a les persones, que és on el col·lectiu de dones és majoritari.

CCOO denunciem aquesta situació, que es pot veure agreujada amb l'aprovació de la reforma de l'Administració local, ja que significa un gran deteriorament dels serveis públics locals i demanem solucions que no poden anar en la línia de les retallades mantinguda com fins ara. ■

CCOO de Catalunya rebutja el nou indicador per mesurar l'atur juvenil que proposa l'Eurostat

En les darreres setmanes, l'oficina estadística de la UE (Eurostat) ha fet públic un nou indicador per mesurar la incidència de l'atur entre el col·lectiu juvenil. En resum, el que es proposa és afegir a les estadístiques oficials un nou indicador, que anomenen coeficient d'atur juvenil i que pretén substituir l'indicador que tradicionalment s'ha utilitzat per quantificar el percentatge de persones joves en situació de desocupació, què és la taxa d'atur juvenil.

Malgrat que ho pugui semblar, no es tracta d'un simple canvi metodològic de caràcter tècnic, sinó que el que es persegueix és construir un nou indicador que doni uns resultats més favorables als interessos dels governs europeus. A títol il·lustratiu, l'actual taxa d'atur juvenil a Espanya (indicador tradicional) seria del 53,2%, mentre que el coeficient d'atur juvenil (nou indicador) seria del 20,6%. El motiu d'aquest ball de xifres és que en el nou indicador no es treballa amb la població activa sinó amb la població total, cosa que fa disminuir el resultat final.

Com es pot observar, la diferència en els resultats és notable i aconsegueix invisibilitzar un elevat percentatge de persones joves aturades. S'intenta amagar, així, una realitat innegable, com és l'elevat volum d'atur juvenil present per tota la Unió Europea, que, al nostre país, assoleix nivells escandalosament elevats.

Des d'Acció Jove - Joves de CCOO de Catalunya considerem que la taxa d'atur juvenil continua sent l'indicador més adient per mesurar el percentatge de persones joves que es troben a l'atur. En aquest sentit, rebutgem enèrgicament qualsevol mesura de manipulació estadística i reclamem als diferents governs que dirigeixin els seus esforços a implementar polítiques econòmiques que generin ocupació en comptes de dedicar-se a maquillar dades que evidencien el fracàs de les seves polítiques. ■

CCOO i UGT desenvolupen el protocol d'unitat d'acció

El dia 24 de juliol s'ha constituït el comitè d'enllaç de CCOO i UGT per desenvolupar el protocol d'unitat d'acció que van aprovar els congressos d'ambdós sindicats.

La unitat d'acció sindical té per objectiu trobar marcs de col·laboració en la defensa dels drets laborals i socials dels treballadors i les treballadores davant dels poders econòmics, empresarials i polítics, tot

respectant la independència de cada organització.

Per desenvolupar el protocol d'unitat sindical es constituïran grups de treball específics amb l'objectiu de tenir mecanismes per resoldre situacions de bloqueig o conflicte en la negociació col·lectiva i avaluar l'actual model d'eleccions sindicals i fer propostes, especialment en relació amb les micro-empreses, que no tenen cap representació sindical. ■

Continuen les mobilitzacions en contra de l'ERO de TV3 i Catalunya Ràdio

S'intensifiquen les mobilitzacions en la darrera setmana del període de consultes del procediment d'acomiadament col·lectiu a TV3 i Catalunya Ràdio, amb convocatòries de vaga que afectaran a la programació del cap de setmana.

Els treballadors i les treballa-

dors de la CCMA s'oposen a un ERO que no té justificació econòmica, ni organitzativa i que es basa en unes previsions pressupostàries que el Parlament encara no ha aprovat. Hi ha mesures de gestió i producció de programes que permetrien que l'estalvi de

costos que es planteja no recaigui sobre la plantilla en forma d'acomiadaments i més baixes salarials.

Per a CCOO està clar que darrera de l'ERO hi ha el objectiu del govern de desmantellament i privatització dels mitjans de comunicació públics. ■

CCOO reclama que el Pacte per la infància sigui complementat amb un pressupost per combatre la pobresa infantil i les situacions de risc d'exclusió

La pobresa infantil a Catalunya és de les més elevades de la Unió Europea. Amb la crisi, la situació ha empitjorat, les carències són cada vegada més i moltes famílies no arriben a cobrir les necessitats més bàsiques. El percentatge de nens i nenes que viuen per sota del llindar de la pobresa és del 28% i està entre els més alts d'Europa.

Davant d'aquesta greu situació moltes entitats d'atenció directa a la infància i l'adolescència, les entitats representatives de pares i mares, i les organitzacions socials han vist la necessitat d'un pacte per la infància que impulsés el desplegament de la Llei del 2010, sobre els drets de la infància i l'adolescència a Catalunya, amb mesures concretes i plans integrals d'actuació tant a curt termini i d'emergència com a mitjà i llarg termini. La signatura del Pacte nacional per la infància va tenir lloc el passat divendres, 19 de juliol.

CCOO i UGT, representants de la majoria de la classe treballadora catalana, que pateix directament l'efecte de la crisi econòmica, social i política, no hem tingut l'espai de participació en el Pacte que ens correspon. Malgrat aquesta mancança, valorem positivament les línies generals

i els principis del Pacte, i hem plantejat sempre que hauria d'anar acompanyat d'accions i mesures concretes per donar resposta a la situació de pobresa que pateixen moltes famílies catalanes i, sobretot, la infància i l'adolescència.

Cap nen o nena sense la nutrició adequada

CCOO i UGT hem exigut a la Generalitat de Catalunya garantir els recursos econòmics suficients per cobrir les beques de menjadors durant les vacances d'estiu i durant el proper curs escolar. Cap nen o nena no pot quedar sense l'alimentació i la nutrició adequades. En aquest sentit, la Generalitat de Catalunya ha de traslladar al terreny de la realitat l'acord unànim del Parlament de Catalunya amb un pressupost suficient.

CCOO i UGT valorem positivament les mesures dels plans d'actuacions 2013-2014 del Pacte i trobem part de les nostres propostes reflectides en aquests plans i en els seus indicadors, però ens preocupa la manca de partides econòmiques per garantir cada mesura. Malgrat que els indicadors mencionen les memòries econòmiques com una forma d'avaluació, no concreten una quantitat determinada.

El consens al voltant del Pacte per la infància ha de ser l'oportunitat perquè la Generalitat i els serveis públics garanteixin les ajudes i les prestacions per a les famílies amb fills i filles a càrrec, i per anar incrementant els recursos per apropar-nos a la mitjana europea. ■

Estudi del CERES sobre població estrangera

El dilluns 22 de juliol el Centre d'Estudis i Recerca Sindicals (CERES) de CCOO de Catalunya ha presentat en roda de premsa un estudi sobre la població estrangera a Catalunya.

L'informe percep que el fenomen migratori s'ha fet més complex. Actualment, s'ha reduït l'arribada d'immigrants i s'ha començat a detectar l'emigració de ciutadans residents al nostre

país cap a altres indrets. D'altra banda, els efectes de la crisi, amb la seva durada, afecten especialment la població immigrant, que té menys recursos per sortir-se'n. Moltes d'aquestes persones es plantegen marxar cap a altres països.

L'informe "Situació laboral de la població estrangera a Catalunya. Informe 2013" es pot consultar a la pàgina web següent:

El CTESC, en contra de la rebaixa de taxes als casinos

El CTESC (Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya), organisme consultiu de la Generalitat en matèria socioeconòmica i del qual formen part les organitzacions sindicals i empresarials, ha fet un dictamen en contra de la modificació de la llei que regula els centres recreatius turístics.

El CTESC considera que amb aquesta modificació de llei es vol fer un tracte de favor als promotors de Barcelona World, i això pot suposar un greuge en relació amb altres projectes empresarials. La llei proposa, entre d'altres, que es rebaixin les taxes dels casinos fins al 10%; que es modifiqui l'activitat del complex de Port Aventura per encabir les activitats de joc i apostes, o que s'autoritzi els casinos a proporcionar crèdit als jugadors, tot i que la legislació ho prohibeixi perquè pot fomentar la ludopatia. Aquesta llei no garanteix de manera efectiva la protecció dels menors de les activitats de joc i apostes.

CCOO valora positivament el posicionament del CTESC, que també considera que aquestes modificacions legislatives suposen un canvi substancial en el model turístic de caràcter recreatiu i d'esbarjo familiar actualment implantat a Port Aventura. ■

L'Associació Catalana per la Pau s'instal·la a la seu de CCOO de Catalunya

Des del dia 1 d'agost estarà instal·lada a la seu de CCOO de Catalunya, a la planta primera de Via Laietana, 16, l'Associació

Catalana per la Pau (ACP), entitat amb la qual compartim valors i estratègies, així com la lluita per la millora de les condicions de vida de les persones, tant en l'àmbit català com en l'internacional.

La seva presència ens ha de permetre reforçar la col·laboració mútua que les dues entitats fa temps que desenvolupem, tant de manera bilateral com conjuntament amb altres entitats a través de la Xarxa de Cohesió Social, que, en aquests últims mesos, estem constituint, i també ens ha de permetre obtenir sinergies en l'oferiment complementari dels nostres serveis. ■

Nermin Sharif, secretària de Formació i Cooperació del sindicat UTLL, de Líbia

“A Líbia no tenim la base d’un estat, ens trobem en una situació d’anarquia total. Els nous responsables no entenen ni de política ni de gestió.”

El sindicalisme internacional permet descobrir que a tot arreu els companys i companyes es troben amb problemes i reptes molt semblants. Nermin Sharif, secretària de Formació i Cooperació del sindicat UTLL, de Líbia, és una activista de verb encès i de conviccions molt fortes que ens descobreix la situació social i econòmica a Líbia. Un país amb ferides encara obertes i amb carències molt fortes, com la d’una cohesió social que permeti començar a construir un nou model de país. A les tensions que va arrossegar la guerra, s’hi sumen també les tensions territorials entre la capital i la regió de Bengasi, a la qual pertany la companya Nermin.

■ Ens podries explicar breument quina és la situació actual a Líbia?

El nostre desig era que les coses milloressin després de la caiguda de Gadafi, però lamentablement la situació ha empitjorat. Hem acabat amb el cap del règim, però el cos continua funcionant; la corrupció és generalitzada a tots els àmbits i hem importat de l’exterior polítics que tenen com a únic interès aconseguir beneficis econòmics.

■ Existeixen estructures d’estat a Líbia per reconstruir el país?

La base d’un estat és la seva Constitució. A Líbia no hi hagut fins ara cap constitució. Han canviat els noms, però les pràctiques són les mateixes. Hem canviat el nom de *Congrés Popular General* pel de *Congrés Nacional*, però no s’han construït estructures d’un nou estat, no hi ha una administració que controli les despeses i fins i tot els membres del Consell Nacional cobren els salaris en talons o en efectiu. A Líbia no tenim la base d’un estat, ens trobem en una situació d’anarquia total. Els nous responsables no entenen ni de política ni de gestió. La majoria dels ministres estan dirigits per persones que tan sols pensen en els fons i en com distribuir-los. No hi ha estudis sobre la reconstrucció. A Líbia tenim moltes persones que viuen per sota del llindar de la pobresa; estem parlant d’un país amb molta riquesa en petroli i gas, tot i que els responsables ho estiguin posant tot a la venda; les inversions de Líbia a l’exterior estan quedant en no-res i el país està a punt

d’entrar pràcticament en fallida. En aquest moment, Líbia s’alimenta només del petroli, ja que no s’hi està construint res de rellevància per garantir el futur més immediat.

Fa poc, en el Consell Nacional s’ha constituït una comissió especialitzada en assumptes laborals. Hem tingut una primera reunió i la nostra sorpresa ha estat veure que els nostres interlocutors no semblaven entendre res del món laboral ni dels sindicats ni de què són els convenis de l’OIT. Fins i tot ens van demanar fer cursos sobre el sindicalisme i sobre els convenis internacionals.

Crec que el més important a Líbia és que es faci una constitució. És fonamental per construir un estat, ja que quan hi ha una constitució es poden fer lleis i modificar-les.

■ Els mitjans tracten molt el tema de conflictes entre regions. Quina solució creus que hi ha?

En aquests moments, a Líbia, moltes regions demanen formar un estat federal. Aquesta demanda és conseqüència de com a l’època de Gadafi el centre tractava les altres regions. Bengasi i les regions orientals pateixen un tractament de marginació. Per exemple, una persona que vol fer algun tràmit a l’Administració s’ha de desplaçar fins a Trípoli, a centenars de quilòmetres. Nosaltres no demanem la divisió de Líbia, sinó la descentralització de l’Estat, així com àmplies competències administratives, econòmiques i financeres per a les regions.

Considerem que l’Institut Nacional del Petro-

“Estem treballant amb les organitzacions de la societat civil per tal de conscienciar les dones de la importància de participar en l’acció sindical.”

li ha de ser a Bengasi; de fet, ha de tornar a Bengasi, ja que és la regió més propera als camps de petroli. Per tant, és lògic que l’Administració, que s’ocupa d’aquest tema, se situï en aquesta ciutat.

■ **Enfront de la situació econòmica, l’atur. En quins sectors es poden crear llocs de treball?**

Es poden crear llocs de treball a diferents sectors. Líbia pot créixer econòmicament en diversos camps, com ara el turisme. Al país hi ha zones extraordinàries, zones històriques, de ruïnes, i també de gran bellesa natural. Si l’Estat afavoreix el turisme, tot construint bones infraestructures i fent inversions, es pot produir en el futur un gran creixement econòmic amb un fort augment de l’ocupació. Quant als ports, Bengasi pot ser una ciutat de trànsit de mercaderies i persones amb Àfrica. S’ha ideat un projecte de construcció d’una zona de lliure comerç; ja existeix el terreny per ubicar-la, però el projecte està abandonat. També cal millorar els aeroports, ja que estan mal equipats, són petits i disposen de poques capacitats. D’altra banda, pel que fa a la indústria tenim fàbriques en diferents sectors, construïdes des de l’època de Gadafi, com per exemple en el sector tèxtil, que no han funcionat gaire i on disposem de mà d’obra que es queda a casa sense fer res. Seria possible, però, que empreses espanyoles o europees s’associessin en la reactivació de la indústria.

A Líbia tenim un problema molt greu pel que fa a les ferralles dels cotxes i d’altres orígens. També pel que fa a les escombraries i altres residus. Crec que un sector important de creixement i de creació d’ocupació es trobaria en el tractament d’aquestes matèries,

que també representen un gran perill de contaminació per al medi ambient.

■ **Des del punt de vista personal, com es compromet vostè amb la militància sindical?**

El meu pare és un sindicalista històric, de l’època de la monarquia. Va lluitar contra aquesta monarquia i per les llibertats sindicals. Durant els vint primers anys de poder de Gadafi, el moviment sindical era molt fort i disposava de grans possibilitats i de capacitat de mobilització. Però a partir dels anys noranta es va iniciar un període de “domesticació” i de control cap al moviment sindical per part dels congressos populars i dels comitès de la revolució. Tot això va provocar un gran retrocés dels sindicats.

Jo treballava en una empresa portuària de 500 treballadors. Era una empresa que depenia d’una altra empresa més gran, de 2.000 treballadors, però l’any 2003 vaig aconseguir crear un sindicat, aprofitant l’ajuda i l’experiència del meu pare. Vaig tenir moltes dificultats perquè els comitès revolucionaris no estaven conformes amb la creació del nostre sindicat. A banda, jo era l’única dona sindicalista en el sector portuari, però hem resistit les pressions i hem aconseguit imposar la realitat que existim com a sindicat.

■ **Com podem cooperar o solidaritzar-nos amb el moviment sindical de Líbia?**

Som una nova organització sindical. Molts militants sindicals no tenen experiència i disposen de pocs coneixements en el moviment sindical. Jo estic intentant cercar els sindicalistes històrics, llibres, documentació, etc. Els nous sindicalistes necessiten formació sindical i formació de quadres en temes

com ara l’organització. Hem viscut, els darrers mesos, diferents vagues de treballadors del petroli i de treballadors del sector d’electricitat, i hem constatat la manca d’experiència. D’altra banda, hi ha sectors que no s’ha pogut identificar si són sectors públics o privats, i, a Líbia, la creació de sindicats no està permesa en el sector públic, per exemple.

També calen programes d’inclusió de les dones en el moviment sindical. La dona pateix la marginació a tot Líbia. Les dones sindicalistes no arribem a deu i estem treballant amb les organitzacions de la societat civil per tal de conscienciar les dones de la importància de participar en l’acció sindical. El darrer 8 de març, Dia Internacional de la Dona Treballadora, vam publicar un cartell amb el lema “Sindicats forts amb la participació de les dones”. Cal tenir en compte que a Líbia les dones representen dos terços de la societat. També estem treballant amb joves i, sobretot, amb els aturats i les aturades. Necessitem ajuda en la formació i en el coneixement de les experiències d’altres sindicats en el treball amb les dones i els joves. ■

Ghassan Saliba